

Prologus In Vitā beati ANTHONII Archiepi.
 precipuas spiritaliū, pfectū de-
 licias scōz gesta uel dicta reputari. qm̄
 arbitror fatendū n̄ absurde uidet. quib'
 anima fidelis in actionis sue formā reda-
 ctis emitta. crescat & impleat in omnē plem-
 tudinē dī. Nam qm̄, ppinq̄te mundi oc-
 casu rarefcit lux et tenebre densant. de-
 fecq; scs & diminute sūt ueritates. his potissi-
 mū tēporib' opere p̄ciū est nos intendere
 doct'nis ac desēptis electōz uirtutib'. ubi in-
 lilia pascit & pascit dilectus. donec aspiret
 dies et inclinent umbre. Cumq; in omī ge-
 nere studiōz bene agendi studiū p̄mineat.
 ēstat eque in sc̄bendi opib' nil recti quā uir-
 tutis exempla, pponi. Verū q̄a in plerisq; mō-
 taliū uirtutis nom̄ inane fuit. & falsarum
 uirtutū tā multē cōsiderant imagines. ut
 ueri fucatiq; boni distantia uix possibile sit
 inuestigari. uirtutē hic n̄ qualescūq; acce-

Bild 2: Hs. D. fol. 2v, Prolog.

Darmstadt LB 945

M. Meiser, Vita Anthonii uirani (1875)

15. 07. 13

.xvi. Vos in ipso cenobio fr̃s n̄strueru. ⁊ de ei erga filios pia affe-
ctione. I culis om̄ibus opposuit.

.xvii. Quom̄ regis passi inimicicias suoz monachoz precespi

.xviii. Quid et alia duo cenobia diuisis locis constituit. *Siles.*

.xviii. De gl̄a ⁊ humilitate ⁊ diuitiū paup̄tate ⁊ p̄ eccl̄a laborib;

.xx. Quanta a palatino apostata ul' quo fine p̄uiderit.

.xxi. Quo studio in sc̄is honorandis feruebat. ⁊ de incendio q̄d
accidit dū p̄p̄lo p̄dicaret. I gentiā agnouit.

.xxii. Qualit̄ a beato Petro de eccl̄a dotanda fuerit edoctus.

.xxiii. Visio qua in sūm̄e t̄uitati gl̄a p̄fallenda clerici sui negle-

Incipit vita beati A H H O G G S. Archi-
episcopi et Confessoris. . I.
L E C T V S. D E O. P. V E R. A H H O G. P. a t r e a l e
manno matre saxonica p̄genitv ē. e q̄bo
hic Walthery hec Ingela dicebat. qui car-
nis generositatē qua ex ingenuis igemū florebat
fide in d̄m et pia opatione felacit̄ illustrarunt.
Suoz soboles in sexus utriusq; p̄pagines late dif-
fusa. satis in sc̄larib; plurimū in eccl̄astici dis-
ciplin̄is ac dignitatib; em̄inuit. ⁊ ex om̄ibus

Bild 3: Hs. D. fol. 4v, Anfang des ersten Buches.

Darmstadt LB 945

xxii Quom̃ sathan^{an} uidit ⁊ ab eḡ. Jom̃ib⁹ redōnda dīpo-
 xxiii Qualit̃ indulgentiā cunctis ded̃ ⁊ accep̃. ac debita.
 xxiiii Qd̃ diē t̃ñst̃ sui d̃ signauit. ⁊ duc̃ mortē p̃nuncia-
 xxv. uit. De sens⁹ ei⁹ ṽq; ieritū uiuacitate. ⁊ q̃lit̃
 p̃ ciuitate scōs om̃s inuocans sp̃m efflauit.
 xxvi De ēre q̃. ac ei⁹ g̃ta t̃ miseria. De ē fr̃e p̃sonū ex
 xxviii. t̃rito. ⁊ de urbi⁹ planctu. De coloniensū dūsen-
 sione p̃sepulta ei⁹. ⁊ d̃ miraclo qd̃ iulū ē ī nauī t̃ñstū
 xxviii. q̃ corp⁹ t̃erebat. Qualit̃ vii. die corp⁹ siḡeb⁹ d̃ ductū est.
 xxx. ibiq; die obit⁹ ei⁹ vii. sepultū. Qd̃ fr̃atib⁹ p̃ iulū se n̄
 mortuū s; meli⁹ uiuere testat. ipsi cenobio rerū co-
 xxxi. piūm rep̃misit. De mulierē arida manū habentis. ⁊
 xxxii. fab̃ ac p̃iellē curatione. ⁊ claudi restauratiōe. De
 monachi ex ruina claudi erectiōe. ⁊ euidā ag̃riū.
 xxxiii. ac mulierē iecuruate. ⁊ claudox sanatiōe. De pu-
 ero d̃t̃erī pedib⁹ nato. ⁊ d̃ claudō. it̃q; paralitico sa-
 xxxiiii. natū. De clerico q̃ sc̃m h̃c blasphemans q̃s̃ donec pe-
 xxxv. nit̃er amiserit. De blasphemo q̃ sc̃ñtis ei⁹ incredū-
 ly oclō p̃didit. ac rurs⁹ penitēs recepit. Incipit lib. ii.
No memorendi n̄c p̃suli t̃ñstū. t̃ ea q̃ p̃ip-
 sis ad d̃m m̃g̃tionē meriti⁹ ei⁹ signa cōp-
 ta s̃t. articulū p̃moti. pauca p̃s q̃ dū ad iun-
 ret manu dī s̃coopante p̃egit replicam. S̃itq; no-
 n̄ illigentib⁹. nō neq; alia q̃. cōdicib⁹ s

Bild 4: Hs. D. fol. 23v, Anfang des zweiten Buches.

Darmstadt LB 945

M. Ktller, v. 72 Annot. univ. (Leipziger Stud. u.
 10 (1975)